

ved at komme ind derpaa, som jeg havde tænkt mig, vilde gøre mig skyldig i en Gentagelse.

Nu vil jeg kun til Slutning indtrængende anmode enhver Kvinde i denne Forsamling om ikke at lade det, der er talt i denne Sag, gaa ind ad det ene Øre og ud ad det andet, men nøje betænke, om det ikke var værdt at bringe dette lille personlige Offer at virke ved et totalafholdende Exempel. At der er en Nødstilstand med Hensyn til Drikkeri i vort Land, kan saare let alle blive enige om, gid da ingen vil holde sig tilbage i den Tanke, at hun alene intet kan udrette. Vi er alle Medlemmer af det Samfund, der trænger til at reformeres, nuvel, lad os enhver i sin Kreds vise Vej til at udføre en bedre Tingenes Orden. Skulde det ikke være en værdig Opgave for den fremadskridende Kvinde.

Af Postanordningen.

Den ny Postanordning af 7de September 1888 bærer paa et enkelt Sted Vidne om, at gift Kvinde endnu er umyndig i Danmark. I følge den gælder om anbefalede Brevforsendelser, Pengebreve, Pakkesager og disses Adressebreve, samt Postanvisninger og Postoprævninger, at de ikke udleveres af Postbudet, naar rette Modtager ikke er til Stede, »med mindre han har givet en anden Person behørig Fuldmagt til at modtage og eventuelt kvittere for Modtagelsen af de til ham bestemte Forsendelser af nævnte Art.« »Dog« — hedder det videre — »er undtagelsesvis en Mand i sin Hustrus eller sine umyndige Børns eller Myndlinges Fraværelse eller en Enke i sine umyndige Børns Fraværelse berettiget til at fordrø sig de til bemeldte fraværende Adressater bestemte Forsendelser udleverede uden udtrykkelig Fuldmagt.« Altsaa: Manden behøver ingen Fuldmagt af sin Hustru, men hun maa derimod ikke uden udtrykkelig, skriftlig Fuldmagt fra ham modtage nogen af ovennævnte Forsendelser til ham i hans Fraværelse. Det er Indenrigsminister *Ingerslevs* Navn, som staar under denne Anordning.

Mooten Pannkaag.

Af
Regina Hoff.

Hans Muer wa jæn, dær wa kommen gall ow Stei o e Goer, hwoer hon tient. Hon haaed hejzen ingenting aa e Kaael vill et ha hin da de wa gawwen gall; han haaed naak faat et got Yu te enaan Piig. No haae Faalk jo den slimm Vaen aa klyn øwwer hwoer e Gjæer æ lawest, aa Karen, de wa Ann's Madmuer, haaed tellieg faa Skek aa et ku faaliggas mæ hinne Pigger, nær dær baare wa en bette Koen dæ et wa etter hinne Howd, saa to hon o Vej aa gjoer sej te, te de wa hiel faale, aa Ann' wa no naak en skekkele Piig, men sen aa langsom wa hon i hwoer hon bløw sat, skjelt Karen o hin, brøl hen aa ku et sej et jennest Uer te hinne Unskyhning, saa

æhn Karen et gjænn mæ et Pa drøi Lussener aa somm Tih wall aa mæ en bette Hentydning te Ann's Uheld. Fah, da Ann' aa Jakob wa Kjærrester ku han spon faa hin, no wa dær engen dær gjoret, diefaar fek hon en Faanemmels ow te hon wa aall jæn i hiele Wahren, faar hinne Faaer drak, aa hinne Stimuer haaed aalle wan hin guer saa længh te hon ku how.

Saa warret en Gaang ætte Høest hon haaed gjoer se Arbed saa møj skit, saa skjelt Karen hin uid aa slow hin tesist mæ et Mangltræ imælt hin Skaaller. Ann' wa lieg we aa sein aa hon bløw kridhvid som en Lagn i hinne Ansit, saa bløw Karen rei aa de inda Ann' et saae nød saa de wa lisse mæ dær wa kommen en Kataffel o twat i hinne Hals; men et ret manne Daw ætter varret de fann hinne Liig i en Mærgelgraw, aa saa wa dær manne dær saae te hon haaed sjæl gjoeret, aa de ka jo aa gjænn wæe, hun et ku taall den slimm Behannling, heller de war ow Sorre øwwe Jakob, dær lieg i di Daw wa bløwwen givt. De æ dær aalle nowwe dær foer aa weed. — Saa bløw Mooten, hinne Dræng, sat ud o e Sowns Bekaastels, men de waaer et længer en te han sjæl ku tien si Føh, aa de kaen o e Land næren æ en sex-siv Oer, faar kaen et annet, saa bliwweren sat te aa pass æ Kretue aa saae giket aa Mooten.

Et slimm Sind haaed Kneiten, aa da han bløw støre, gjoer han dem manne Kixe, aa hwæer Gaang di slow ham, bløw han møj være, men o e Land kinner en kons jæn Maaed aa fo e Nøkke drewwen uid o: æn gier e Synne lisse manne Hogh dæ ka leg o ham Saaen wa dær en Kuen, dær haaed pryglet hinne Baaren faa nød han haaed gjoer, men e Dræng slap fræ hinne, aa dæ hun løy ætter ham mæ e Stok, løy han ow baare Befæppels i e Kjære aa drowned. —

Naa, Mooten haaed manne Tiennester aa de wa wall et de bejst Bewis faar te han wa saa møj got lied, men dær war heller et ret manne Stejje hwoer han haaed wann ujjæn han løy fræ dem nowwe Gaang. Somm Stejje haaed han aa haaed faa laang Fangger aa diefaar pleied han gjænn aa fo en baan- ket Troij. No waet jæn Gaang te hans Rabserier war bløwwen faa slimm, saa fan di o aa lok ham ihn; aa e Kneit bløw da saa møj wannt, faar di haaed trued ham mæ e Øwrihied, aa saa fann han o aa krawl uid jæn Stej hwoer dær et war saa hiel reen inda, faa di kun spoor ham et laang Støk fræ e Goer. Han ga sej et Stuen te aa wask sig o e Vej, men hwa han ga sig Stuen te, wa aa steel nowwe Pannkaagge, dær wa sat i en Vinneskarm, han haaed wall tint, te de will waer nød innen han igjæn ku fo nød aa løy ow, aa de passet reele aa got naak, faa skjont e Faalk sæhn e Øwrihied ætter ham, saa fann